

Kontrola totalna – wewnętrzny krąg władzy

17 sierpnia 2014

Data publikacji: 30.08.2007

Na mapach władzy nowym obiektem jest amerykańskie Ministerstwo Bezpieczeństwa Wewnętrznego. W skład tej powstałej w 2002 roku struktury weszły w sumie 22 częściowo utajnione służby bezpieczeństwa. Do tej pory status części tych służb nie został jeszcze ostatecznie rozstrzygnięty. Przecież przepchnięcie takich spraw przez Kongres USA wymaga czasu. Szczególne zainteresowanie wydają się budzić trzy z nich:

- DARPA – Defense Advanced Research Project Agenda – Zaawansowany Program Badawczy w Dziedzinie Systemów Obronnych;
- NORAD – North American Aerospace Defense Command – Północno – Amerykańskie Dowództwo Obrony Przestrzeni Powietrznej;
- FEMA – Federal Emergency Management – Federalny Sztab Antykryzysowy.

DARPA zajmuje się więc przede wszystkim kształtowaniem naszej przyszłości. NORAD służy w pierwszej linii obronie naszej teraźniejszości, oficjalnie zewnętrznej (obrona przestrzeni powietrznej i kosmicznej). Nieoficjalnie, zadania tej struktury obejmują również problemy dotyczące kontroli sytuacji wewnętrznej.

Magiczne słowo w odniesieniu do sztabu antykryzysowego FEMA brzmi po prostu: Władza. Wszystko, co stworzono dotychczas w dziedzinie futurystycznych technologii dla sił zbrojnych może być odtąd wykorzystywane również dla (lub przeciw) własnego społeczeństwa. I dlatego też najwyższy czas, abyśmy zeszli kilka pięter niżej i przyjrzelili się dokładniej nowej strukturze w łańcuchu amerykańskich organów władzy.

Naszą Ziemię przenika gigantyczna sieć tuneli i podziemnych schronów, czasami nawet całych miast, w każdym prawie kraju. Społeczeństwa tych czy innych krajów na ogół przeceniają nieprzenikliwość tajemnic związanych z usytuowaniem lub wejściami do podziemnych kompleksów. Na ogół też zdajemy sobie sprawę, że najważniejsze są te bramy do podziemnych kompleksów, o których nikt nic nie wie. Zazwyczaj znajdują się one w budynkach, które na zewnątrz wyglądają zupełnie niewinnie, w opuszczonych farmach, starych budynkach fabrycznych, a nawet w odpowiednio spreparowanych na wpół rozwalających się chatach w różnych rejonach kraju.

NORAD

Główna kwatera NORAD-u – amerykańskiego dowództwa obrony przeciwlotniczej – rozlokowana jest w całości pod ziemią w olbrzymim kompleksie we wnętrzach góry Cheyenne w stanie Kolorado. Cały kompleks składa się z 15 podziemnych budowli, z których 12 stanowią budynki trzypiętrowe.

Ich fundamenty są oparte na ponad 1000 potężnych spiralnie skręconych sprężynach, zapewniających względną ochronę przed ruchami górotworu lub innymi wstrząsami, np. trzęsieniem ziemi lub bombardowaniem okolicznych terenów. System zaopatrywania w energię elektryczną jest trzy stopniowy: w normalnych warunkach wykorzystywana jest lokalna sieć energetyczna. W sytuacjach kryzysowych kompleks dysponuje 6 agregatami dieslowskimi o mocy 2800 koni mechanicznych każdy. Gdyby i te zawiodły energię dostarczy 3500 akumulatorów. Woda pobierana jest z własnego podziemnego źródła, które może dostarczyć ponad 450000 litrów wody na dobę. Dla codziennego użytku wystarczy ok. 10% tej ilości. Kompleks we wnętrzu góry Cheyenne obejmuje kilka oddzielnych centrów, które rejestrują i analizują absolutnie wszystko, co porusza się w przestrzeni powietrznej USA i w bliskim kosmosie.

Niektóre oddziały wykonują zadania objęte tajemnicą państwową. Każde centrum ma własny tunel i może funkcjonować samodzielnie, niezależnie od pozostałych. Jeden z nich wykonuje wyłącznie zadania związane z zapewnieniem wielkiej ilości oprogramowania dla komputerów, wykonujących specjalne zadania związane z działalnością NORAD. W ten sposób żadna informacja dotycząca programów realizowanych przez NORAD wewnątrz kompleksu podziemnego nie może przedostać się na zewnątrz. Cały kompleks można odizolować hermetycznie od świata zewnętrznego przy pomocy 25-tonowych stalowych bram o średnicy ok. 90 cm. Automatyczne zamykanie tych bram trwa zaledwie 30 sekund. Ręczne ich zamykanie trwałoby 5 minut.

Programy realizowane przez NORAD mieszczą się zasadniczo w ramach jego zadań statutowych, związanych z obroną narodową.

Jednak, w czasie utworzenia Ministerstwa Bezpieczeństwa Wewnętrznego, wychodzono zapewne z założenia, że gigantyczne banki danych NORAD winny służyć również kompleksowemu nadzorowaniu celów cywilnych w kraju i za granicą. Społeczeństwo, oczywiście, nie wie w jakim stopniu NORAD wykorzystuje, oprócz tradycyjnych, technologie futurystyczne. Z drugiej strony nie ulega wątpliwości, że nowe technologie są intensywnie rozwijane a, być może, już mają określone zastosowanie. I ktoś z nich korzysta! Oczywiście, naturalnym kandydatem jest NORAD.

DARPA

Najlepszym sposobem prognozowania przyszłości jest kształtowanie jej samemu! To właśnie stanowi motto działania DARPA jako futurystycznej instytucji Pentagonu. Nie chodzi tu o jeden tylko ośrodek. Pod dachem DARPA koordynowana jest działalność kilku organizacji, a niektóre tematy badawcze realizowane są przez instytucje zewnętrzne, np. wytypowane uniwersytety. Jedną z najważniejszych organizacji w ramach DARPA wydaje się być Information Awareness Office (IAO), realizująca następujące ważniejsze programy (jeżeli ktoś pragnie żyć przyszłością powinien wiedzieć, co ona ze sobą niesie):

– TIA – Total Information Awareness
(Totalne Uświadomienie Informacyjne). Nazwa mówi za siebie.

Program ten obejmuje strategię koordynacyjną oraz prace nad dostarczaniem i wykorzystywaniem informacji. Do nich należą np. słynne małe chipy lokalizacyjne, które mogą być zainstalowane w długopisach.

– TIDES – Translingual Information Detection, Extraction and Summarization – (odczytywanie informacji zawartej w różnych językach, jej ekstrakcja i sumaryzacja). Prace nad programem obejmują automatyczne odnajdywanie określonych informacji w tekstach obcojęzycznych. Umożliwia to totalny nadzór nad międzynarodowymi systemami telekomunikacyjnymi, w tym ruchu faksowego oraz w Internecie.

– HID – Human Identification at a Distance (identyfikacja ludzi na odległość). Prace nad tym programem koncentrują się przede wszystkim na poznaniu biometrii istot ziemskich tj. rozpoznaniu twarzy lub identyfikowaniu ich na podstawie pozycji ciała lub jednostek w ruchu.

– EELD – Evidence Extraction and Link Discovery (wydobycie danych lub dowodów i ustalanie na tej podstawie powiązań krzyżowych między nimi). Zadaniem programu jest ustalenie „kto z kim i po co”. Kiedy z wielkiej ilości danych wydobyta zostanie ważna informacja, należy ustalić kto jest jej autorem i z kim utrzymuje kontakty.

– FUTURE MAP – zadaniem programu jest ustalenie, w jakim stopniu techniki badania rynku lub trendów w nauce nadają się na dokonanie ocen wydarzeń w dziedzinie militarnej i politycznej.

Program TIA został odrzucony przez Kongres USA w lecie 2003 roku. Nawet najbardziej konserwatywnym senatorom wydawał się zbyt daleko idący jeśli chodzi o totalną kontrolę nad społeczeństwem. Jednak, ambitni przedstawiciele DARPA zdołali kilka miesięcy później przemycić go w innej szacie i pod nową nazwą „Multistate Anti-Terrorism Information Exchange”, w skrócie MATRIX. System ten ma na celu zebranie w jednym

miejscu danych gromadzonych przez policję, władze centralne i lokalne oraz prywatny sektor gospodarki przy pomocy nowego systemu specjalnych ankiet.

W marcu 2007 r. dziennik „Washington Post” poinformował, że pierwotny projekt TIA został przywrócony do życia pod auspicjami Ministerstwa Bezpieczeństwa Wewnętrznego pod nową nazwą „ADVICE” (Analysis, Dissemination, Visualization, Insight and Semantic Enhancement). Korzystając z nowych technik wyszukiwania danych, program ten ma umożliwić uzyskiwanie określonych informacji i możliwych związków między nimi przy pomocy śledzenia zakupów przy pomocy kart kredytowych, rozmów telefonicznych, ruchu w Internecie, dokumentacji medycznej, kart podróży oraz kont bankowych. Nowoczesne algorytmy, na podstawie uzyskanych danych, mają opracowywać oceny charakterologiczne podejrzanych osób oraz określić „prawdopodobieństwa ich zaangażowania w działalność terrorystyczną w przyszłości”.

Inny oddział DARPA określony jako Information Processing Technology, w skrócie IPTO (technologia opracowywania danych) wydaje się być jeszcze bardziej interesujący. Zajmuje się bowiem konkretnie opracowywaniem informacji.

- CoABS – Control of Agent-based Systems – polega na autonomicznej kontroli i koordynacji samosterujących systemów u agentów-software

- CSEE – Cognitive Systems Exploratory Effort mający zapewnić agentom-software możliwość samodzielnego dostosowywania się do zmiennych warunków na bazie ich własnych umiejętności „myślenia”. Inny program IPTO związany jest z badaniami w dziedzinie nanotechnologii, tj. współdziałania między ludźmi i agregatami-software.

- SDR – Software for Distributed Robotics. Chodzi o stworzenie specjalistycznej technologii w dziedzinie software w celu opracowywania „kolektywnych makroskopijnych rezultatów na

podstawie danych zebranych przez mikro i nano roboty.

- QUIST – Quantum Information Science and Technology. Zadanie : zbadanie możliwości zastosowania fizyki kwantowej w dziedzinie komputeryzacji, łączności lub w innych dziedzinach.
- BIO-COMPUTION – Program bada możliwości wykorzystania biomolekuł w systemach informatycznych w postaci sensorów.

Niektóre z programów badawczych realizowane są przez DARPA bez przekazania ich konkretnym departamentom. Do nich należy GLOBAL EYE. Jest to technologia wykorzystująca anteny skanerów elektronicznych (ESX0), które przeprowadzają symultaniczną kontrolę częstotliwości oraz radarów zachowując jednocześnie modus, umożliwiający wysyłanie i przyjmowanie materiałów.

Ponadto, pod centralnym nadzorem DARPA, realizowany jest program CUGF (Counter Underground Facilities Project). Dotyczy on wcześniej wspomnianych baz podziemnych oraz systemu tuneli w celu stworzenia, na podstawie naukowych przewidywań oraz specjalnej technologii, metod obrony tych struktur podziemnych. Jednocześnie, chodzi również o stworzenie nowych broni przeznaczonych do niszczenia bunkrów i tuneli (wykorzystywanych już częściowo w fazie działań wojennych w Iraku).

Powyższe kończy przegląd technologii przyszłości. Czas więc poświęcić kilka uwag problemom sprawowania władzy (w USA).

FEMA

Centrum Zarządzania Kryzysowego (FEMA),

patrząc z zewnątrz, prowadzi pożyteczną działalność w zakresie zapobiegania klęskom żywiołowym oraz koordynacji wysiłków wszystkich służb nakierowanych na przezwyciężanie kryzysów, w drodze dystrybucji pomocy oraz usuwania skutków spowodowanych przez niszczycielskie huragany lub też w przypadku innych nieszczęść. Dopiero niedawno dowiedziano się, że powyższe działania stanowią zaledwie znikomą część działalności tej organizacji. W rzeczywistości bowiem FEMA jest podstawowym, pozostającym w cieniu, filarem sprawowania władzy państwowej, działającym za kulisami polityki oficjalnej.

Kiedy w 1992 r. huragan „Andrew” pustoszył Florydę, oskarżano FEMA o nieudolność w wykonywaniu zadań w dziedzinie ochrony przed klęskami żywiołowymi. W rezultacie, Kongres USA postanowił przyjrzeć się bliżej działalności FEMA. To, co ujrzało wtedy światło dzienne przechodziło wszelkie oczekiwania. Ustalono, że FEMA wydaje 12 razy więcej na realizację „czarnych projektów”, aniżeli na działalność statutową – ogółem 1,3 mld dolarów rocznie. Wiedziało o tym zaledwie 20 członków Kongresu, posiadających dostęp do tajemnicy państwowej i służbowej. Podsumowując debatę, Kongres stwierdził, że kierownictwo FEMA „ukryło znaczną część działalności organizacji za „czarną kurtyną”. Zapytano po co tej strukturze potrzebne jest tyle pieniędzy? Chyba nie dla koordynacji działań straży pożarnej!

W międzyczasie ujawniono, że FEMA, która sama nigdy do tego się nie przyznała, zajmuje się budową i wyposażeniem kompleksów dla rządu na okoliczność wybuchu wojny lub klęsk żywiołowych na wielką skalę, uzasadniających wprowadzenie stanu wyjątkowego w całym kraju (projekt COG – Continuity of Government, czyli stworzenie warunków dla kontynuowania działalności rządu). Budowa takich obiektów na całym terytorium Stanów Zjednoczonych rozpoczęła się w 1954 r. Najważniejszy z nich znajduje się w rejonie miejscowości Mount Weather, w stanie Wirginia. Instalacja ta, jak również działalność statutowa FEMA, nie są objęte klauzulą tajności.

Można nawet znaleźć informacje na ten temat na stronie internetowej rządu amerykańskiego, aczkolwiek prawdą jest, że strona ta podaje niewłaściwe dane geograficzne i topograficzne miejscowości Mount Weather. Informacje te nie zawierają też ani słowa na temat podziemnych kompleksów w tym rejonie.

FEMA dysponuje 300 świetnie wyposażonymi technicznie jednostkami ruchomymi, które mogą działać kompleksowo i samodzielnie przez 30 dni. Rozmieszczone są w 5 okręgach na terytorium USA, dysponując najnowocześniejszym sprzętem łącznościowym. Każda z nich posiada generator zdolny zaopatrzyć w energię elektryczną 120 domów mieszkalnych. Jednak, do tej pory żadna z tych jednostek nie została wprowadzona do akcji przez sztab antykryzysowy.

Bardzo łatwo uruchomić ogromny potencjał, jakim dysponuje FEMA. Wystarczy podpis prezydenta, który nie musi powiadamiać o tym Kongresu, bez potrzeby wprowadzenia stanu wyjątkowego lub stanu wojny z obcym państwem. Zgodnie z ustawodawstwem amerykańskim, wystarczającym powodem mogą być: rosnące napięcie międzynarodowe, rozruchy wewnętrzne, kryzys gospodarczy i związany z nim gwałtowny wzrost bezrobocia lub klęski żywiołowe na dużą skalę. Jaki scenariusz obowiązuje w takim przypadku? Konstytucja zostaje zawieszona i cała władza przechodzi w ręce FEMA! Rząd zostaje podzielony na trzy podstawowe zespoły: Alfa, Bravo i Charlie. Jeden zespół zostaje w Waszyngtonie, drugi zostaje przeniesiony do Mount Weather, a trzeci do innego wyznaczonego miejsca w kraju. Oznacza to, że w Mount Weather zainstalowany zostaje paralelny rząd, który przez nikogo nie został wybrany i który może funkcjonować poza ramami określonymi przez amerykańską konstytucję. Rząd ten funkcjonuje niezależnie od ew. zmian w grupie działającej w Waszyngtonie. Wg Federacji Amerykańskich Naukowców, w Mount Weather przebywa stale 900 zatrudnionych tam osób.

Poniżej kilka przykładów dot. szczególnych uprawnień FEMA w przypadku zaistnienia sytuacji kryzysowej:

- przejęcie kontroli nad systemem transportowym kraju, włącznie z autostradami oraz portami lotniczymi i morskimi;
- przejęcie kontroli nad systemem energetycznym w całym kraju;
- przejęcie kontroli nad rezerwami państwowymi, w tym zapasami paliw płynnych, surowców jak również nad zapasami żywności, służbą zdrowia, systemem oświaty oraz pomocy społecznej;
- podzielenie ludności cywilnej na brygady robocze;
- zarządzanie ewakuacją wielkich miast i innych ośrodków; oraz
- przemieszczenie ludności na z góry wytypowane obszary.

Poza tym FEMA przejmuje całkowitą kontrolę nad system finansowym państwa, włącznie z Bankiem Rezerw Państwowych, który, nota bene, dysponuje własnymi bazami podziemnymi w różnych częściach kraju.

Już trzykrotnie miały miejsca zdarzenia, w rezultacie których FEMA omal nie przejęła władzy w kraju. Po raz pierwszy w 1984 r. w ramach tajnego planu REX84, który jednak został odwołany w ostatniej chwili; w 1990 r. podczas pierwszego konfliktu zbrojnego w Zatoce Perskiej oraz w 1992 r. w czasie rozruchów na tle rasowym w Los Angeles. W każdym z tych zdarzeń sytuacja nie wymknęła się całkowicie spod kontroli na tyle, aby władzę przejęła FEMA. I dobrze się stało, bo nigdzie nie jest powiedziane kiedy raz przejęta władza ma być zwrócona konstytucyjnym organom państwowym. Ustawodawstwo wymaga jedynie, aby Kongres, nie wcześniej jednak niż po upływie 6 miesięcy, zajął się analizą sytuacji.

W czasie katastrofy lata 2005 roku spowodowanej niszczycielskim huraganem „Katrina”, FEMA znów zawiodła, co wzbudziło wątpliwości czy istniejący system zarządzania kryzysowego odpowiada stawianym mu wymaganiom. W każdym razie los tej instytucji jest nadal niepewny, szczególnie po powstaniu nowego Ministerstwa Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Warunkiem długotrwałego sprawowania władzy jest umiejętność profesjonalnego zdobywania informacji i jej wykorzystania. Stanowi to credo NSA (National Security Agency – Agencji Bezpieczeństwa Narodowego).

Autorzy: Grażyna Fosar i Franz Bludorf

Tłumaczenie: H.K.

Źródło oryginalne: "Błędy w matrycy: życie tylko, czy też wiecie już?", 3 wydanie, Wydawnictwo Michaels petting, 2005, ISBN 978-3-89539-236-8

Źródło polskie: [Infra](#)